

РЕШЕНИЕ

№ 6324

гр. София, 26.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 26.10.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова
Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на
прокурора Димитров, като разгледа дело номер **5575** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

1

2

Производството е по чл.208 и сл. от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от
ЗАНН. Делото е образувано по касационна жалба на Н. Димитров Н. от
[населено място] срещу решение от 02.05.2012г. на Софийски районен съд,
Наказателна колегия, 18 състав, по н.а.х.д. №17449/2010г. С оспореното решение
съдът е потвърдил наказателно постановление №23-2301067 от 25.10.2010г., издадено
от директора на дирекция „Инспекция по труда” - С., с което на Н. Димитров Н. в
качеството му на управител на [фирма] е наложено административно наказание
глоба в размер на 2000 лева за нарушение на чл.415 ал.1 от Кодекса на труда
/КТ/.

Касаторът обжалва решението като противоречиво на материалния закон. Моли
решението на районния съд и наказателното постановление да бъдат отменени,
алтернативно – да се намали наложената санкция. Претендира разноски.

Ответникът - дирекция „Инспекция по труда” - С. , не изразява становище по
жалбата.

Прокурорът счита жалбата за неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното: Касационната жалба е допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна по съображения, различни от изложените в нея.

От събраните пред районния съд доказателства се установяват следните факти: На 02.07. и 06.07.2009г. при извършване на проверка по спазване на трудовото законодателство в обект: хлебопекарна, находяща се в [населено място], [улица], стопанисвана от [фирма], е установено, че положеният нощен труд не е заплатен с увеличение. В тази връзка е дадено предписание със срок на изпълнение до 30.07.2009г. При извършване на нова проверка на 21.07.2010г. е установено, че това предписание не е изпълнено.

Съгласно чл. 80, ал.1, т.5 от Наказателния кодекс /НК – в редакция ДВ, бр. 153 от 1998 г., приложима към процесния период/, във връзка с чл. 11 от ЗАНН, административно-наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на две години. Предвид чл. 81, ал.2 от НК вр. чл. 11 от ЗАНН давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето за преследване спрямо лицето, срещу което е насочено преследването, но съгласно чл. 81, ал.3 от НК независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в чл.80 от НК. С неговото изтичане се изключва административно-наказателното преследване. Правомощието на държавата да възбуди административно-наказателен процес срещу дееца и да му наложи административно наказание е абсолютна предпоставка за административно-наказателното производство и тя трябва да е налична от момента на образуването му до неговия край. За наличието ѝ съдът е длъжен да следи служебно. Към настоящия момент това правомощие е погасено и административно-наказателното производство следва да се прекрати.

Искането за присъждане на разноски е неоснователно. Съгласно Тълкувателно решение №2 от 03.06.2009г. на Върховния административен съд в касационното производство по жалби срещу решения на районните съдилища по административно-наказателни дела не се присъждат разноски.

Предвид горното и на основание чл. 81, ал.2 и чл.80 ал.1 т.5 от НК, приложими във връзка с чл. 11 от ЗАНН, и чл.221, ал.2 от АПК, приложим във връзка с чл. 63 от ЗАНН, Административен съд София-град, XI касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 02.05.2012г. на Софийски районен съд, Наказателна колегия, 18 състав, по н.а.х.д. №17449/2010г.

ОТМЕНЯ наказателно постановление №23-2301067 от 25.10.2010г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда” – С..

ОТХВЪРЛЯ искането на Н. Димитров Н. за присъждане на разноски.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1/

2/